

Index Rerum.

A iure præsumpta, vt exceptio defectus causæ, in chirographo non expressa, aut exceptio non numeratæ pecuniæ, à recognoscen- te intra biennium in ipso recognitionis actu opposita, ipso iure executionem impedit. d. 24. num. 81. pag. 305
Recognitioni, vel confessioni ita adiecta, quòd obligandi animus defecerit, iure minime præsumitur, & idè ea reiecta, dum probata non fuerit, recognitio vel confessio executioni mandari potest. d. 24. num. 82. pag. 305.
Quæcumque sit, à delictum confitente pro ipsius exculpatione opposita, iuris contra se præsumptionem habet, donec ab eo probetur. d. 24. num. 85. ibid.
Adiuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbi. d. 26. num. 21. p. 322.
Cætera vide in verbis *Confessio*, *Chirographum*, *Recognitio*.
Quantitas, quæ facillè liquidari, & ad certitudinem redigi potest, non potest absolute incerta, & inæquabilis dici. d. 24. n. 16. p. 199

R

Raptor, siue bonorum mobilium per vim arreptor propriè fur non est, tamen latè fur est, improbius verò, ac proprio fure, & idè conditione tenetur. d. 32. num. 65. p. 797
Ratio administrationis nisi finita tutela vel cura regulariter peti non potest. d. 1. n. 12. p. 4
Ratio legis quantumcumque generalis restringenda est ad speciem in ea propositam, vel illi omninò similem nec vltius potrigenda. d. 5. & 10. vbiq. n. 53. pag. 55
Quod ita procedit si ex generali rationis acceptione, & ampliatione ad alium casum absurditas aliqua resularet, secus aliàs, quia tunc potius legem ampliat ad eum casum, imò & illum sub se comprehendit. d. 7. num. 20. & seqq. p. 71. d. 1. n. 94. & 95. pag. 117. & d. 13. num. 29. pag. 155
Illa, ob quam minoribus ætatis veniam impetrantibus restitutio denegatur, non militat in his, qui ex vi Regiæ pragmatice anni 1623. bonorum suorum, & vxoris administrationem consequuntur. d. 6. num. 14. 47. & seqq. pag. 60. & 65
In procemio legis adiecta, in omnibus eius membris repetita censetur, eisque intellectus lumen præbet. d. 7. n. 17. pag. 71
Finalis iudicatur. d. 10. n. 44. pag. 100
Eadem vbi est, eadem quoque iuris dispositio vigere debet, & si illa sit diuersa, iuris dispositio debet esse diuersa. d. 7. n. 19. 71. d. 13. n. 56. pag. 158. d. 17. num. 9. pag. 217. & d. 21. num. 8. pag. 256
Non vna sed multiplex est, quæ nituntur leges Regiæ, iuramentum in contractibus aliàs validis apponi prohibentes. d. 10. n. 34. p. 99
In illis expressa, ne Regia fraudetur iurisdictione, sola finalis, ac principalis est, cætera verò impulsivæ, eamque coadiuantes. d. 10. num. 43. pag. 100.
Illa non verificatur in omni assertorio iuramento, sed in assertorio decisorio, & quare? d. 10. n. 46. seqq. p. 101
Et in iuramento promissorio, vel actus omninò validi confirmatorio, siue corroboratorio, d. 10. num. 12. ibid.
Alia quæ in Regiis legibus exprimitur, vitandi subditorum pericula, eodem modo decla-

randa, ac limitanda est ac finalis vitandæ fraudationis iurisdictionis, quam coadiuat. d. 10. num. 54. pag. 101
Vnica, quæ sola reddi possit, in quacumque l. ac dispositione habetur pro expressa, secus si plures sint. d. 10. n. 35. & 45. pag. 99. & 100
Excludendi primum conductorem, aduersus dominum agentem locatione finita, vt rem sibi relocet pro eodem pretio, quòd alter offert, eum dominus se per scripturam ad relocandum non adstrinxit, communitur à Doctoribus tradita refertur. d. 12. n. 2. pag. 137
Et vera traditur. d. 12. n. 2. pag. 145
Æquè militat in prædiis rusticis, ac in vrbis. d. 13. num. 7. pag. 152
Præferendi primo emptori, vel donatario secundum, cui traditio facta est, duplex esse potest, prior proueniens à dominio per traditionem secundo quæsitio, quæ verificari nequit, in secundo conductore, in rei locatæ possessionem inducto, altera dimanans à defectu actionis, quæ caret primus aduersus secundum, cum quo nihil contraxit, quæ ratio & in locationis contractu locum obinet dissent. 19. num. 12. & 13. p. 227
Recatusus Gothorum Rex Catholicus, Leonigildi filius, & in Regno successor, ac frater D. Hemnegildi, gentem omnem Hispanam ad fidem reuocauit, deestata Arriana heresi, qua per 213. annos Hispania infecta erat, coacto in eam rem Concilio Tolerano. d. 22. n. 23. vbi. *Deinde sciendum*. Et adde relatos sup. ad verbum *Leonigildum*. pag. 277.
Recognitio propriè scripturæ nihil aliud est, quam eius per relectionem approbatio. d. 21. num. 26. p. 259. & d. 23. num. 3. pag. 284
Habet vim confessionis, plenissimamque inducit probationem, quæ refelli nullo modo potest. d. 21. num. 27. ibid.
Quemadmodum & confessio, vt executionem mereatur, faciendæ est coram competenti iudice, etiam non pro tribunali sedente, neque altera parte, vel eius procuratore presente, & quare? d. 23. num. 11. p. 285
Potest etiam fieri coram tabellone, vel apparitore (vulgò *alguazil*) de iudicis mandato, d. 23. num. 12. p. 285
Coram iudice incompetenti facta, executionem non meretur. d. 23. num. 13. ibid.
Prodest tamen saltem ad hoc, vt in ea pestifere recognoscens à suo iudice cogatur. d. 23. n. 14. ib.
Omninò extraiudicialis minime ad executionem sufficit, licet testibus probata ad ordinariam prosit. d. 23. n. 15. ibid.
Vt executionem habeat, debet fieri à parte, quæ chirographum scripsit, vel subscripsit. d. 23. num. 15. ibid.
Tertij scribentis, vel subscribentis de mandato principalis non sufficit, si ille neget, ad executionem contra eum decernendâ. d. 21. n. 24. p. 287
In negante scripturam, vel mandatum ad eam, propriè dari non potest, licet adit recognitio scribentis de asserto debitoris mandato, idque testibus probetur. d. 23. num. 10. ibid.
Vt executionis ius habeat, fieri debet ab habente legitimam personam standi in iudicio. d. 23. num. 34. p. 288
Minoris curatore carentis, sufficit ad executionem contra ipsum decernendam, secus si curatorem habeat, quia ipse interuentus in recognitione necessarius erit. d. 23. n. 15. ibid.
Quod etiam ad executionem non sufficit, & si minor

Index Rerum.

minor curatore careat, magis probat Azeuedus, cuius sententia conuincitur. d. 23. num. 36. ibid.
In iur confessionis, etiam iudicij preparatorie, minori sub tutoris vel curatoris potestate constituto minime nocebit. d. 23. n. 40. ibid.
An simplex, certa, & clara debeat esse? remissiuè. d. 23. n. 41. ibid.
Vt executioni mandari possit, debet esse expressa, nec sufficit tacita, resultans ex silentio. d. 23. num. 42. ibid.
Quod tamen tam ex communi Doctorum sententia, quam ex recepta praxi limitatur ita deum procedere, nisi huiusmodi tacita recognitio resultet ex contumacia, vel nolentis comparere post personalem citationem ei factam ex iudicis decreto, vt ad recognoscendum compareat, vel recusantis recognoscere, aut clarè respondere, quia alterutro casu iudex poterit chirographum habere pro recognito. d. 23. nu. 43. ibid.
Quæ limitatio adhuc ampliatur, vt procedat etiam si non ad sit personalis citatio rei, de cuius latiatione aliqui constet, vt tunc ad decernendum contra eum executorium mandatum sufficit citatio ad domum ipsius facta, saltem duplicata. d. 23. n. 44. p. 189
Ab aliis tamen praxis hæc impugnatur, nouam introducentibus, vt tunc ad recognoscendum citato recognoscere nolente, vel ad id faciendum comparere, iudex cum, donec recognoscatur, vel compareat, aut eius bona capi iubeat, quæ praxis Authori regulariter æquior, & rationabilior videtur, modoque eam, & modò primam ex causæ, & personatum circumstantiis, Hispanensis, & Granatenus Senatus amplecti solet. d. 23. n. 45. & 46. ibid.
Rursum recognitio, vt executionis ius habeat, debet fieri in ipso litis exordio ante solemnem libelli porrectionem, vel litis contestationem, iudice tunc ad actoris instantiam reo iubente vt declarat, an ipsius sit scriptura, de qua agitur. d. 23. n. 47. ibid.
Vt ea exagi possit vel ordinariè, vel summarie aliter, quam per executionem, tam ante, quam post litis contestationem fieri potest ad iudicis interrogationem. d. 23. n. 48. ibid.
Si post litis contestationem fiat, non habet executionem paratam, sed erit expectanda sententia. d. 23. n. 49. ibid.
Si illi iuris accedant requisita, eodem modo ad eius executionem procedere iudex potest, quo progredi iure valet ad executionem aliarum rerum, paratam executionem habentium, & quæ sunt illæ, qualisque is modus, breuiter traditur. d. 23. n. 85. p. 294
Simplex, certa, & clara ex sententia Petri Aucandani ita debet esse, vt nihil ei addatur, quo verisimiliter impugnetur, aut obscure, vel incerta reddatur, vt & confessio. d. 24. n. 1. & 41. p. 297. & 301.
Virtualiter continet iteratam quandam seu repetitam confessionem iudicialiter factam eius, quod in scriptura continetur. dissent. 24. num. 2. pag. 297
Per se nihil facit, sed eatenus tantum vim habet, quantum ad scripturam recognitam refertur, quæ si sit simplex, clara, & certa, eius recognitio recognoscen- ti nocebit, aliàs verò minime. d. 24. n. 74. p. 304.
Applicari ei non potest quod de confessionis qualitate diuidua vel indiuidua vulgò tradigunt

est, & quare? d. 24. n. 76. & 77. p. 104
Facta sub qualitate non numeratæ pecuniæ multum quoad executionem interest, vtrum fiat ante biennium, vel post biennium, d. 25. n. 14. pag. 310.
In iudicio absolute facta, ita pura, certa, & clara esse intelligitur, ac confessio contenta in ipso chirographo, nec minus executionem meretur, quam si confessio illa iterum in iudicio fieret. d. 25. n. 22. p. 311
Proprie subscriptionis absque præuia chirographi lectione in dubio non præsumitur, imò lectionis defectus liquidè ab allegante probandus est. d. 25. n. 17. & 48. p. 311. & 314
Potest quandoque fieri absque præuia chirographi lectione per fraudem iudicis, alteri partifauentis, & eius rei exemplum remissiuè. d. 5. n. 49. pag. 314
Nihil aliud facit, quam declarare, & approbare denò contractum in chirographo recognito contentum, ac proinde ab aliquibus trahenda videtur ad initium contractæ cum effectu obligationis, itaut ex ea quomodocumque possit agi. d. 26. n. 5. p. 320
Legitimè in iudicio facta, necesse est vt in publicam formam à causæ notario redigatur, d. 26. n. 15. p. 321
Ita demum trahitur ad initium contractæ cum effectu obligationis, cum de solo recognoscen- tis præiudicio agitur, secus si de præiudicio tertij, aduersus quem retrotrahitio locus non est. d. 26. n. 19. p. 323
Cætera vide in verbo *Confessio*, *Qualitas*, *Scriptura*.
Recognitio census, & obligatio facta à possessore rei censitæ, cum fiat ex necessitate possessionis intelligenda tantum est, quatenus necessitas ipsa postulat, nisi recognoscens aliter se voluntariè obligauerit, prout iure potest, dissentat. 34. n. 69. pag. 456
Recognoscens scripturam, in qua quid simpliciter promissit, non potest addere qualitatem, etiam connexa, puta modum, vel conditionem ibi non contentam, quia quoad talem qualitatem iuris contra se præsumptionem habet, & quare? d. 25. n. 1. p. 308
Post biennium chirographum, in quo certam se ab alio pecuniæ quantitatem mutuo accepisse falsus est, & addens spe futuræ numerationis se id fecisse, sibi ex tali recognitione præiudicat, & qualitas adiecta potest per aduersarium repudiari. 25. n. 8. p. 309
Habet contra se ex multorum sententia quoad qualitatem, siue exceptionem non numeratæ pecuniæ post biennium obiectam, præsumptionem iuris, & de iure, quæ probationem in contrarium excludit. d. 25. n. 9. p. 309
Ex veriore tamen ac receptoris, præsumptionem iuris tantum, quæ probationem contrariam ipsius chirographarij debitoris admittit, d. 25. n. 10. ibid.
Facillimè posset executionem aduersus se competentem eludere, si quælibet chirographi impugnatio ei ad id prodesset, ac sufficeret, d. 25. n. 50. p. 314
Reconductio expressa, seu conductionis protogatio indistinctè procedit, siue prior conductionis sine scriptis facta fuerit, siue etiam in scriptis, ex necessitate seu substantia contractus, pura virtute præuie conventionis vt in scriptis fiat, d. 12. n. 16. p. 159
Tacita locum non habet, si præcedens conductionis in scriptis facta fuerit ex substantia contra-

Index Rerum.

Cus, d.12.n.17. ibid.
 Recusandi verbum sui naturā precedentem monitionem, seu requisitionem supponit, d.15.n.92. pag.194
 Redemptio census ut in eodem moneta fiat an per pactum in eius constitutione interpositum possit fieri? d.28.n.81.p.359
 Redemptio census, etiam absque vlllo pacto, eodem modo facienda est, quo census creatio facta fuit, ibid.n.86.p.360
 Redemptio census in moneta argentea constituti, multo planius apud nos in eadem moneta facienda est stante pragmatice anni 1625. ibid.n.87. ibid.
 Redemptio census consignatiui redimibilis pendet ex sola voluntate debitoris, quæ omnino incerta est, atque adeo in consideratione non habetur, nec impedit quominus ille inter mobilia computetur, & quasi perpetuus censetur, d.29. nu. 13. & 14.p.364
 Redemptio census futurus casus non obstat, quominus census redimibilis possit imponi super alio redimibilis & quare? ibidem, n.53.p.370
 Redemptio census consignatiui an pro parte, vel in totum fieri valeat? d.34.n.48. cum 4. n. seqq. pag.451
 Redemptio quodam naturalis pignoris vinculo obstrictus est redimendi, donec ei pretium pro se datum restituat, & in quo tacitum hoc pignus ab expresso differat? dissertat. 35. num. 132. pag.494
 Redhibitio non est noua venditio, de qua noua debeatur gabella à statuto solui iussa de qualibet venditione, siue fiat ratione morbi, siue ratione pacti resoluti appositum in contractu, siue id sit legis commissoriae, vel additionis in diem, vel simile, d.32.n.85.p.400
 Reditus dekursi à tempore quo census dominus notitiam habuit pacti inter debitorem census, & alium tertium facti de censu ipso redimendo, cuius virtute illud ad redemptionem compulsi in sortis principalis extenuationem cedunt, & à quo tempore in dubio talis notitia presumatur? d.27.n.20.p.342
 Reditus annui in re constituti ius, nec refertur proprie potest ad seruitutem realem, neque ad personalem, & quare? d.35.n.9.p.472
 Reges omnes, & maxime nostræ Hispaniæ, ab antiquissimis temporibus aliquem virum conspiciunt in familiarem ac domesticum consultorem ad legere consueverunt, velut in adiutorium, & tantæ molis levamen, ac solatium aliquod. d.3.n.19 & 21.p.26. *Vbi aliquæ compilationis leges expenduntur, & à quo eas Author accepit?*
 Quas condiciones in his tum deligendis, tum conseruandis, & in officio continendis obseruare debeant? & quas vice versa sic delecti, quò magis in tuto maneant? remissuè, d.3. num. 20. ibid.
 Nostræ Hispaniæ humanissimi semper fuerunt, maximeque iustitiæ, ac publicæ quietis cultores, & amatores, & procerum, consiliatorumque suorum consilium in omnibus per eos gerendis semper requirere, & obseruare sunt soliti, d. 3. n.25. ibid.
 A populo olim inter Gothos eligebantur, quæ electio obtinuit vsque ad mortem Regis Pelagij, postquam generali lege à Gothis lata sancitum fuit, quod si Rex fuisset Catholicus, primogenitus eius, siue masculus, siue femina, ac deinceps successiuo ordine in Regno succederent, d. 4. n.29.p.37

Ad nuptias citò properare non debet, & quare? d.4.n.49. ad fin. p.49
 Cætera vide in duobus verbis seqq. & in verbo, *Reg.* & verbo *Tutela Regum.*
 Regina non est per se incapax Regnum administrandi, d.4.n.86. & 89.p.44
 Regina nubens Regni dominium, & administratio- nem retinet, quoad quæ maritus eius proprie Rex non est, sed nomine tantum, & participatione Regiæ dignitatis, matrimonij ratione, quæ tamen dignitas ratione sexus ac domesticæ potestatis, maior est nuda dignitate Regiæ ab administratio- ne seculata, d.4.n.87. & 88. p.44
 Cætera vide in verbis *Consuetudo, Fæmina, Regnum, Mulieres.*
 Regna vtriusque Siciliæ, Castellæ Regnis tandem vnita & incorporata sunt, d.28.n.54.p.356
 Regnum, cuiusque administratio non nisi ex negli- gentia, & in capacitate vero Regni domino, adeoque nec Regiæ nuptiæ adimi potest, d. 4. n.16.p.35
 Quod penes uxorem est, non potest ita per ma- trimonium viro communicari, vt penes eum quoque sit, quia est indiuiduum, d.4. num. 18. ibid.
 Ad quem ex duobus gemellis, Regi incerto ordine nascentibus pertinet, tam iure communis quam Regio nostro inspecto, controuersum est, & ad vtrumque pro cuiuslibet via spectare fre- quentius interpretes crediderunt, quorum sententia refellitur, d.4.n.24. & 25.p.36
 Vt omnium temporalium supremæ dignitas, speciali nota dignum est, nec debet sub generali de maioratu dispositione comprehendi, d. 4. n.26.p.37
 Inter gemellos diuisum, etsi postea iungatur, vt indiuiduum permaneat penes eum, qui ab altero ex illis primò natus fuerit, non ob id occurritur malis ex eius diuisione imminuentibus, d.4. n.44. pag.38
 Ita iungi posse post diuisionem semel factam dif- ficillimè de iuris principijs deduci potest, imò totum contrarium, & licet deduceretur, dif- ficillimè executioni mandari posset, d.4. num. 45. ibid.
 Eius indiuiduitas ad ipsius vtilitatem, & conser- uationem inducta, non debet labefactari, & everti, vt duorum filiorum, simul incerto ordine Regi nascentium, vtilitati prospiciatur, d.4.n.45. ibid.
 In eius possessione semel constitutus, ægrè nimis ferret ea postea carere, d.4.n.62.p.49
 Eius possessio si nomine vnus ex gemellis, in certo ordine Regi nascentibus, siue viuo patre, siue eo mortuo accipitur, non aliter quam per gratificationem à Rege, vel Regno illi soli fa- ctam accipi potest, d.4.n.76.p.41
 Si mortuo patre accipitur ab vno ex gemellis, adultæ iam ætatis effectis, interim quolibet ex his in quasi possessione Principatus constituto, magnam postea succederet, inconueniens, ob il- lum qui Regni possessione destituitur, d.4.n.77. ibid.
 Regnum ob magna, quæ ex diuisa eius admini- stratione mala, & in comoda timentur, omni respectu indiuiduum est, d.4.n.24.p.36
 Iuxta antiquas leges Regiam, & Gothicam, & ex antiquissima consuetudine successorum est, d.4.n.64.p.40
 Eius gubernatio magnoperè consilio indiget, d.3.n.17.p.26. & d.4.n.86.p.44
 Regum electio per sortem quod sæpe facta fuerit,

Index Rerum.

ex diuinis, & humanis litteris ostendit, d. 4. n.80. p.42. vide relatos infra ad verbum *fortis iudicium.*
 Reg. *legis quævis* 15. C. *de rei vendic.* absque con- trouerfia locum habet in emphyteusi, vel loca- tione ad longum tempus, in qua secundus in possessionem inductus primo præfertur, d. 19. n.48.p.242
 Eodem modo procedit in feudo, d.19.n.49.p.242
 Quæ prohibet, actorem petere intentionis suæ fundamentam, & probationem ab aduersarij domo, defenditur ab impugnatione nonnullorum, regulam in contrarium statuentium, ac procedit in probatione, quæ sumenda est ex in- strumentis, vel testibus, ab aduersario produ- cendis, d.22.n.11. & 12.p.274
 Regula, *solutum* 11. §. *per liberam*, ff. *de pignorat. act.* & similia limitatur, d.12.n.74.p.428
 Regula in dubio inhaerendum est nec ab ea rece- dendum, nisi eius limitatio in aliquo speciali casu ostendatur, d.34.n.23.p.447
 Regula proprium est, vitari, siue in aliquibus ca- sibus fallere, ac limitari, ibidem, num. 31. pa- gin 449
 Regula exceptionem alleganti onus probandi incumbit, d.3.n.36.p.27
 Adde *Cavalcan, de v. s. n. 155. circa fin. verbi Quærens, Tuschan præd. conc. 107. lit. S. concl. 341. num. 2.*
 Regula iuris docentes, quod qui in alterius po- testate est, alterum in potestate habere nequit, ac vice versa, & quod alieno auxilio ad rerum suarum administrationem indigens, alienorum bono- rum administrationi sufficiens, non est, ac versa vice declaratur, d.1.n.33.p.7
 Cætera vide in propriis litteris, à quibus re- gula incipit.
 Reuendicatione agenti contra tertium, causam siue immediatam, siue mediatam habentem ab eo, à quo idem actor ius suum deriuat, vt in ea obtineat, sufficit probare possessionem ante- cessoris iure domini habitam, maxime accedente dispositione de illa facta velut propria, d.46.n.7
 Reuendicatio ei tantum competit, qui dominium habet, d.19.n.2.p.136
 Relatio ad aliquid præteritum facta per dictionem *secundum* vel *iuxta*, aut similes, non stat conditio- naliter, sed causaliter, d.24.n.10.p.298
 Relatiuum quis, vel qui, adiunctum verbo futuri temporis, propriam conditionem de futuro si- gnificat, & inducit, d.16.n.32.p.205
 Relatum est in referente eum omnibus suis quali- tatibus, d.24.n.1.p.297
 Religionis professus, se, & sua perpetuò religioni, ac non monasterio dedicat, dissert. 35. num. 73. pag.484
 Renouatio priuilegij vetustate consumpti fieri po- test, ne eius fides pereat, d.7.n.43.p.75
 Emphyteusis, & feudi, siue Ecclesiasticæ, siue se- cularis, per mortem vltimi emphyteute, vel feuda- tarij vacantis, an concedenda sit eius des- cendentibus, vel proximioribus, controuersum est, à plerisque namque negatur licet admittant, dominum quemcumque siue priuatum, siue Ec- clesiam tam illis non facientes, injuriam qua- dam minus propriam ipsis facere, in iudicium non deducibilem, d.15.n.3. & 4.p.179. & 180
 Longè rariùs verius à ferè omnibus admittitur, nec minus in puncto iuris, quam ex recepta praxi, male negata à Blasi, Flores & casus qui circa eam Authori contigit, refertur, d.15.n.13. pag 181

Probata est apud nos in 1.69. *lit. 18. part. 3. de* cum æquitate potissimum nitatur, inuicò ma- gis procedit in Ecclesia, quæ eius præ aliis cul- trix esse debet, d.15.n.14. ibid.
 Ab eius denegatione appellari potest iure Ca- nonico & quare? d.15.n.15. ibid.
 Eius similitudo notatur cum specie proposita in 1.1 §. *permittedum* ff. *de aqua quæ sit.* d.15.n.17. pag. 182
 Non tantùm nititur argumento legum ciuilium, sed & canonicarum, & æquitate naturalis, d.15. n. 106. pag. 197
 Descendentibus vltimi possessoris rei emphy- teuticæ, vel feudalis multò planius debetur, quam aliis consanguineis collateralibus defuncti quibus eam denegari plures aduertunt, quam- uis eis vsque ad 4. gradum concedi verius, & receptius sit, d.16.n.2. & 3. p.200
 In feudis ita demum concedi debet, si cum pe- tentes proximiores defuncto sint per vltim se- xum, nisi aliud ex inuestitura constet, d.16.n.4. ib.
 In emphyteusi conceditur proximioribus, ex quocumque latere defunctum artinentibus, nisi prior inuestitura, vel emphyteutica concessio so- lus agnatos admittat, contra Marefc d.16.n.5. ib.
 Ita demum agnatis solis conceditur, si ita se ha- beat eius relictus, & communis obseruantia, d.16. n.6. ibid.
 Conceditur simul pluribus consanguineis in e- odem gradu existentibus, dum tamen inuestitura tenet non repugnet, contra Marefc. ibid.
 Vt ei locus sit, necesse non est quod consan- guinei, eam petentes, sint etiam heredes vltimi emphyteute, vel feudatarij, ita ut alijs exclu- dantur ab extraneis hereditibus institutis, aduer- sus Imol & alios, d.16.n.7.p.201
 Nisi emphyteusis, vel feudum hereditaria sint, vel absolute, vel secundum quid, & quare, d.16.n.8. ibid.
 Absque controuerfia illi concedenda est, qui eam iure sanguinis petiit, si simul sit defuncti he- res, d.16.n.23.p.294
 Quod & tunc debeat, cum dominus rei em- phyteuticæ, vel feudalis, per mortem vltimi possessoris eam sibi retinere vult, Phil. Dec. & nonnulli alij existimant, sed contrarium lon- ge verius maxime in Ecclesia docuit Bart. magis communitè receptus, dissert. 16. num. 46. & 47. pag. 206
 Nisi in memoriam consuetudo sit in contrarium vel nisi res sterilis in emphyteusim concessa po- stea per emphyteutam fertilis, & fructuosa red- dita fuerit, d.16.n.48. & 49. ibid.
 Specialiter introducta cum sit contra reg. l. *ne cui 32. C. de locato*, in iisdem terminis regulæ ne- cessariò accipienda est, dissertat. 16. n. 54. p.210
 Vt locum habeat, petenda est intra annum, & diem à tempore scientiæ vacationis, quod tem- pus iure præfixum est ad petendum ius pro fru- do, vel ad feudum competens, d.16.n.57. ibid
 Intra illud ita demum concedenda est si res inte- gra sit, nec alij concessio facta, secus alijs, & quare? d.16.n.58.p.211
 Eam petendi negligentia intra quod tempus à die scientiæ vacationis impetitur, iudicis arbi- trario relinquatur, d.16.n.59. ibid.
 Si re adhuc integra ante factam alij concessio- nem petatur, & nihilominus alteri emphyteusis conce- datur, is qui petiit, annum & diem habet ad talè concessio- nem renouandam, non à die scientiæ mortis defuncti, sed illius concessio- nis compu- tandum, d.16.n.61.p.211
 Non

Index Rerum.

Non est facienda pro iisdem conditionibus, vel pensionibus, quae in primo instrumento concessionis emphyteuticæ continentur, sed pro his potius, quae tempore renouationis faciendæ, vel offeruntur ab extraneo, vel reperirentur communitè. d. 16. n. 77. p. 213

quæ sit ex vi pacti resolutotij ex parte emptoris ob rei duplicentiam operati non potest respectu vendicationis rei venditæ. & quare? d. 32. n. 37. p. 394

Index Rerum.

iuris remedia subuenens. d. 5. n. 12. p. 51
Non denegata minoribus, magis à lege, vel statuto habitatis, minus habitatis denegata ceteri non debet. d. 6. n. 66. p. 67

Propria instrumenta etiam eo casu actori edere regulariter non tenetur, quo aliunde veritas haberi nequeat, ob amissionem casum, vel similem alium, contra plures. ibid. n. 26. p. 278

Index Rerum.

Nec rursus eo casu uterque gemellus à Regni successione excludatur, admisso sequenti in gradu, aut eo deficiente, novo electo successore, ut plerique falsò existimant, dissert. 4. num. 63. pag. 40
Nec formosior, & robustior, aut altera sola qualitate gaudens, ut alij crediderunt, quorum sententia conuincitur. d. 4. à n. 63. ad 73. pag. 40. & 41
Nec qui Regni possessionem primus apprehenderit, ut putarunt alij, qui similiter taxantur. ibi n. 76. & 77. p. 41
Sed fortiores dirimitur, & qualiter hoc procedat, ad praximque applicandum fit? d. 4. à n. 68. pag. 40
Rodericus Suarez putans etiam hodie principale actionis exercitium in bonis paraphernalibus, uxori non traditis, in ipsa residere, non verò in marito, taxatur. dissertat. 9. numer. 33. pag. 91
Eius, & aliorum Regnicolarum cautela, iuramentum in contractu apponendi ad perpetuandam actionem, Hispaniæ legibus contraria est; quo nomine præsertim damnatur Author curiæ Philippicæ, qui cautelam illam salus Regis legibus adhibendam fore docet, quasi id possibile. d. 10. n. 41. p. 100
Romanum Pontificem in dubio circa successione gemellorum, Regi incerto ordine nascendum, exorto consulere, nec necessarium est, nec iure quomodo probatur. dissert. 4. num. 82. pag. 43
Rubricæ ff. de rebus eorum, differentia notatur à rubricæ de præd. & aliis rebus minorum, d. 5. n. 32. p. 53. C. de locat. præd. civil. lib. 11. verbum *similium* declaratur & exornatur. dissertat. 13. num. 38. pag. 156
Rusticorum iudicium, quod in dubiis res sit per medium diuidenda non est, omnino ridiculum censendum, & qualiter hoc accipiatur? d. 28. n. 18. p. 351

S

Salarium tutori, & curatori pro administratione bonorum pupilli, vel adulti, iure apud nos taxatum est decima pars fructuum ipsorum bonorum, dissertat. 6. num. 43. post med. pag. 64
Familis, pharmacopoli, & similibus personis debitum, triennij spacio apud nos præscribitur, nisi post illud lapsum debiti confessio fiat. d. 26. n. 66. p. 329
Saul, & David Reges pulchritudinis idè in sacra pagina laudantur, quia cum multis virtutibus exornantur. d. 4. n. 71. p. 41
Schedula simplex non debet esse melioris conditionis, quam instrumentum publicum, & quare? d. 26. n. 6. p. 320
Cætera vide in verbo *Chirographum*, & verbo *Scriptura priuata*.
Scientia, maxime in facto alieno regulariter non præsumitur, sed ignorantia potius, d. 8. nu. 31. pag. 83
Præsumitur tamen mortis defuncti in loco vbi mortuus est, maxime si illa publicè nota sit in eodem loco. d. 16. n. 60. p. 211
Scire, vel scire debere, peritiores consulendo, idem est. d. 6. n. 51. p. 65
Scribere propria manu ac proprio expresso nomine, etiam absque subscriptione sufficit, ut

scribens obligatus maneat. dissert. 23. num. 18. pag. 286
Non propria manu, sed aliena de ipsius mandato, idem est ut scriptura propriè dicatur mandantis, eumque obliget. dissertat. 23. num. 19. pag. 287
Scriptis quod fit; magna cum deliberatione, atque animi firmitate factum censetur, ipsunque in se firmius est. d. 12. n. 61. p. 145
Scriptura publica locationis conductori facta, non eum præfert conductori, verba eam tantum locationem habenti. dissert. 12. num. 8. pagin. 138
Exigitur ad valorem pacti, non tantum à domino facti primo conductori de relocando illi potius quam alteri pro eodem pretio, sed etiam à secundo successivo conductore primo, ut patiat eum, re locata vti pro eodem tempore, quo ipse conduxit. dissert. 12. num. 64. pag. 146
Quoties à iure, vel statuto desideratur non ad probationem præcisè, sed principaliter ad substantiam, & solemnitatem actus, si is aliter fiat, ipso iure nullus est, nec eius actus probatio per quoscumque testes facta, vllas ei vires tribuit. dissert. 12. num. 79. pag. 147
Ad substantiam, & solemnitatem actus in paucis, ad probationem verò id multis casibus à iure requiritur, remissive. dissert. 12. num. 80. p. 148
Requiritur ad substantiam, & valorem pacti de relocando in *lne cui*, 32. C. de locato, nec proinde testium probatio vllò modo sufficit, & quare? d. 12. n. 81. ibid.
Requiritur ad substantiam contractus emphiteutici, ex veriore, ac receptiore sententia, licet aliqui vel absolute eam requiri negent, vel solum negent requiri ad substantiam, sed ad probationem tantum. dissert. 12. num. 82. ibid.
Priuata plene contra scribentem probat, siue quæ testibus legitime comprobata est, siue eò multò magis quæ per scribentem in iudicio fuerit recognita, vel saltem non impugnata. d. 21. n. 27. & 28. p. 259
Certam debiti causam non continens, cur scribenti non præiudicat, idemque in libro rationum, & an sufficiens causa sit, ob mutuas dati, & accepti rationes? d. 21. n. 75. cum 2. seqq. p. 262. & d. 25. à n. 4. p. 308
Et vide in verbo *Causa*.
Priuata à parte recognita, publicæ æquiparatur. d. 23. n. 5. p. 284
Publica iure nostro Regio paratam executionem habet. d. 23. n. 6. ibid.
Priuata re cognita, absolute executionem non habet iure communi, nec apud nos habebat ante *l. 5. titul. 2. lib. 4. nota compilat.* & quibus consistere debeat requisitis ut eam habeat. dissertat. 23. num. 7. & 10. cum seqq. pag. 284. & 285
A debitore subscripta, licet non sit scripta, & per eum recognita, necum ipsi præiudicat ad condemnationem in via ordinaria, sed etiam ut executioni mandari possit. d. 23. num. 20. & 21. p. 286
Idem si neque scripta, neque subscripta sit à debitore, sed ab alio de eius mandato, & per debitorem ipsum recognoscatur. d. 23. num. 22. ibid.
Per scribentem, subscribentem, vel mandantem recognita, plene, aduersus eum probat, & executioni

Index Rerum.

executioni mandari potest, licet debitum in illa contentum inficitur, & quare ob impugnationem non debeat eius executio retardari? dissertat. 23. num. 31. 52. & 54. pag. 314. & 315
Per testes, vel aliter, etiam absque partis recognitione probata, ius efficax ab initio aduersus scribentem constituit. dissert. 26. num. 13. p. 321
Si ex sola recognitione robur sumeret, nunquam ei præscriberetur, etiam per mille annos. d. 26. n. 14. ibid.
Potè facta, & in publicam formam postea redacta, vim executionum habet, ac si ab initio publicè confecta fuisset. dissertat. 26. num. 16. ibid.
Et qualiter hoc procedat? num. 73. cum 2. seqq. p. 330
Testibus comprobata fidem aduersus scribentem, aut scribi mandantem facit, licet anni, ac diei appositione careat. diss. 23. num. 25. pagin. 287
Nova si fiat per debitorem post præscriptam actionem personalem ex prima, eaque tunc recognoscatur, eodem modo executionem habebit, ac iudicialis confessio, post idem tempus emanata. d. 26. n. 67. p. 329
Cætera vide in verbis *Chirographum*, *Executio*, *Instrumentum*, *Recognitio*.
Secundum dictio, vide in verbo *Relatio*.
Senatus Consultum pars est iuris civilis. d. 11. n. 75. p. 118
Macedonianum explicatur. d. 7. n. 29. p. 73
Prohibens matrimonium inter tutorem, vel curatorem, eiusve filium, & pupillam vel adultam. diss. 1. à n. 37. ad 62. p. 9. & d. 7. num. 30. p. 73
Tertulianum. d. 7. n. 32. ibid.
Oficianum. d. 11. à n. 70. ad 78. p. 118
Syllianum. d. 11. n. 114. p. 134
Sensus legitimus, ac iuri omnivò conueniens vbi dari potest, vitandus & excludendus est absurdus, siue ab eodem iure difformis. d. 15. n. 84. p. 193
Sententia vltimo loco relatà, magis probata videtur à referente. d. 4. n. 68. p. 40. & d. 14. n. 21. ad fin. p. 164
Iudicialis si pro diuortio lata sit, & in rem iudicatam transacta, non satis expeditum est vtrum marito legitima administratio denegetur, solumque uxori competat? & ei soli competere, verior, ac receptior sententia est, remissive. d. 9. n. 40. p. 92
Idem procedere facto diuortio, siue thori separatione inter coniuges propria auctoritate, ob ipsorum discordiam, existimauit Ioan. à Monteaegre, cuius sententia taxatur, maxime cum maritus discordiæ, & separationi causam non dedit. d. 9. n. 41. ibid.
Cum legitimo contradicatore per collusionem obtenta, cæteris consecutuum ius, siue ab ipso, siue ab alio deriuatum habentibus non nocet. d. 21. n. 66. p. 266
Condennans aliquem secundum morem præteritum, non est conditionalis, sed pura & certa, licet de tali more non consistet. diss. 24. num. 11. p. 286
Incerta, facta eius declaratione, seu liquidatione, executioni mandari potest; idemque in confessione, & qualiter hoc procedat? d. 24. n. 29. cum seqq. p. 300
Lata contra confessionem, vel instrumentum, D. D. *Vela Dissert. Iuris Tom. 1.*

aut publicum instrumentum de quibus liquidè non constat, quia à parte impugnata sunt, an valeat? d. 5. n. 40. & seqq. p. 313
Lata contra aliam sententiam, inter eadem partes emanatam, & in rei iudicate auctoritatem transactam, ipso iure nulla est, quando de viribus primæ sententiæ non dubitatur, siue illa nullo modo impugnetur, quia notorium inducit. diss. 25. num. 43. & 44. p. 313. & 314
Lata contra notorium, de quo iudici iudicialiter constat, est nulla. dissertat. 25. num. 43. pagin. 314
Quo casu aduersus rem iudicatam prolata, ipso iure nulla est, eodem etiam irrita redditur lata aduersus confessionem, iuramentum, aut publicum instrumentum, secus aliàs. d. 25. num. 53. p. 335
Sententia lata in iudicio executio, vel summario, regulariter non præiudicat in ordinario, quod postea sequi potest. dissert. 22. num. 33. pagin. 280
Si merè interlocutoria sit, eius proprium est causam tantum preparare, & aliam post se expectare sententiam. diss. 22. num. 33. verè. *Id quod* ibid.
Sententia lata contra ius obscurum ac diuersimode intellectum non minus sustinetur, quam si contra factum, siue ius patris tantum lata esset. d. 28. n. 46. p. 355
Seruiana actio quandoque minus propriè dicitur quasi Seruiana, aut vtilis Seruiana. diss. 20. n. 2. p. 482
Scutitio personalis promissio ab homine libero, siue liberto alij quam patrono, siue ingenuo perpetuo facta an valida sit? d. 35. numer. 7. & duobus seqq. pag. 471
Seruitute super aliquo fundo imposita, fundi dominium ad eum non pertinet, cui seruitus debetur, sed tantum ius seruitutis in illo. d. 31. numer. 24. p. 384
Seruitutis quasi possessio, si illa sit negatiua, incipit ab eius negatione, & prohibitione, secus si affirmatiua. d. 34. numer. 89. pag. 461
Seruitutis propriè sumptæ in materia seruitutum duæ tantum species sunt, realis & personalis, quicquid gløf. & Doctores communiter aliàs contingant. d. 35. num. 8. pag. 471
Seruitutes personales ac personæ debite personam ipsam non egrediuntur, siue ad hæredes eius non transeunt. ibid. n. 10. p. 472
Seruitutis personalis vtilitas propria auctoritate percipitur à fundo seruiente, ibid. numer. 11. ibid.
Seruitus liberi hominis, ut à iure gentium induci potuit per captiuitatem, sic à iure civili per venditionem. d. 35. n. 96. p. 487
Seruitus realis aut personalis constituta non videtur ex legato præstationis annuæ, ex certo fundo faciendæ, quodque inde ius resultat. d. 35. n. 149. p. 499
Seruitus personalis irregularis, & innominata resultat ex impositione annuæ præstationis super certo fundo. ibid. n. 154. p. 502
Seruitus quælibet à quocumque possessore rei ex qua debetur, vendicari potest. ibid. num. 156. ibid.
Seruitus realis, seu prædialis, simplici seruitutis nomine quasi per antonomasiam intelligitur, eaque vicinum prædium, cuius vtilitati prospiciatur, requirit. ibid. n. 164. p. 505

Index Rerum.

modis competat, vide in verbo *heredes*, & in indice locorum, ad *ventre præterito* 84. ff. de *acquir. heredit. ad l. si quis in gravi* 3. §. eleganter, & l. 4. ff. ad *S.C. Sillan.* & ad *l. scriptus* 12. ff. de *Carbo. n. edito.*

Tribonianus vir fuit disertissimus, ac diligentissimus, nec ignorare potuit ius, à se tot vigiliis compositum, propriisque titulis applicatum. d. 2. numer. 16. p. 15.

Tributum, seu census si ex fundo Principi penditur pro parte percepta, pro eadem parte fundi dominus ab eo onere releuatur. d. 33. n. 38. pag. 408

Turpius eicitur, quam non admittitur hospes. d. 4. numer. 48. pag. 39

Tutela, filio Regis impuberi in Regno succedenti decreta, partitum iure inspecto, vsque ad 20. ann. durat, filia vero, per matrimonium ab ea contractum dumtaxat expirat, quod ad aliorum tutelam, vel curam trahendum non est. d. 1. n. 9. & 56. p. 4. & 9.

Regulariter finem accipit curatore adulto constituto. d. 2. n. 31. p. 16

Non desinit expirare, & si pupillo iam adulto factio curator non detur, sed tantum dicitur expirare illo modo, cum contingit curatorem ei dari, ita desideranti, ac petenti. d. 2. n. 34. pag. 16

Regum filii impuberibus decreta, ex recepta Hispaniæ consuetudine, qua Particiæ lex antiquata est, non ampliori tempore, quam subditorum durat, sed pubertate quoque finitur, exindeque eis Regni, & iustitiæ administrationem suscipere licet. d. 3. n. 11. p. 25

An ea consuetudo in masculis introducta ad feminas quoque extendatur? ibi à numer. 52. pag. 29

Tutor, vel curator eius loco constitutus, ad morem debet pupillum, adultum factum, vt curatore ad bona accipiat, dissertat. 2. n. 32. pag. 16

Quid necesse habeat facere, si admonitione eius neglecta curatorem petere pupillus renuat, ad hoc vt tutelæ oneribus, ac periculo eximatur. d. 2. n. 36. p. 17.

Cum curatore in hoc conuenit, quod generaliter vtrique interdicta est alienatio bonorum immobilium pupillorum, vel adultorum absque causæ cognitione, & iudicis decreto. d. 5. n. 37. & 38. p. 53. & 54

Prohibetur pupillam suam sibi vel filio nupti collocare, & quare, & ad quos casus id extendatur? quæ tamen prohibito stante iure Pontif. locum non habet. d. 1. n. 62. p. 9. & 7. 30. pag. 73

Vide etiam verb. *curator*, & verb. *ventri*.

Tutoris potestas erga pupilli personam, ac morum eius instructionem principaliter exercetur, in quam rem elegans Plauti locus exprimitur. d. 1. n. 46. p. 8

Maior est curatoria, non tamen eo magis dicitur proprie, & strictè potestas, sed late, & abusiue, prout importat auctoritatem. d. 1. n. 49. ibid.

Licet in aliquibus maior videatur patria potestate, re tamen vera non est, sed ex sententia Ant. Fabri est quadam illius portio. diss. 1. n. 49. & 50. ibid.

Obligatio ei ex officio incumbens, admonendi pupillum, adultum factum, vt curatorem petat, necessitatem nullam inducit in admonito, vt talem admonitionem sequatur. d. 2. n. 35. p. 17

V

Vassallus iocum, in quo se ad personalia seruicia domino obligauit, eo incio defrens, & aliò se transfrens potest compelli ad eundem locum reuerti. dissertat. 35. numer. 30. p. 485

Et an possit inuitus retineri. ibid. numer. 81. ibid.

Vassali, quos dicimus *Solariegos*, qui? & an, & qualiter solum derelinquere, & aliò se transferre possint. ibid. n. 82. ibid.

Vestigialia olim in quinquennium à censoribus locabantur, quod postea restrictum est ad triennium præcisum, Regio vero Castellæ iure, tam Partitarum, & quom nouissimo Compilationis voluntarium, sed diuersimodè. dissertat. 17. n. 38. pag. 223

Vendens rem, & tradens, fide de pretio habita, emptori ante solutum pretium, à quibus bis creditoribus conuenio siue mere personalibus, siue etiam priuilegiariis, aut hypothecariis proprie cum eis concurrere non dicitur, quasi creditor, in re vendita quoad pretium consequendum, quia non tam eis potior quam solus uenit. d. 3. o. n. 16. cum seqq. p. 375

Vendens centum super re aliqua, dumtaxat vendit ius exigendi ex ea redditum annuum siue pensionem correspondentem pretio ab emptore dato, valori fructuum rei subiugata. diss. 31. n. 4. & seqq. p. 282

Venditio rei venalis exposita facta in nundinis, vel aliis ignotis personis, eo animo videtur facta, vt pretium statim soluatur, nec alias rei dominium in emptorem transeat. d. 30. numer. 38. p. 377

Et qualiter hoc accipiatur vt procedat prædicta doctrina? ibid. n. 39. ibid.

Venditionis contractus, vt rescindi nequeat, altero contrahente inuito, neque traditio requiritur, neque quicquam aliud, quam id, quod huiusmodi contractum perficit, nempe legitimum contrahentium consensus. d. 30. numer. 42. p. 377

Venditione à Domino facta sub pacto de retro uendendo verbis obliquis enunciatio, dominium interim in emptorem omnino transfertur, nec venditorem reddit, nisi nouo facto adueniente pacti conditione, ideòque emptor fructus perceptos suos irreuocabiliter facit, nec restituere tenetur. dissert. 32. numer. 4. & 5. p. 390

Venditione ab ipsa lege rescissa virtute redhibitoria actionis, vel lationis ultra dimidium, sisco vel alteri tercio, cui ius interim questum erat non præiudicatur. diss. 32. n. 80. & 81. p. 399

Venditionis verbum necessariò supponit emptiorem, & personarum diuersitatem, & quare? d. 34. numer. 41. p. 410

Venditio à donatione in eo præsertim differt, quod cum hæc mere gratuitò fiat illa sui natura ad lucrum contrahentium tendit. d. 35. numer. 53. pag. 481

Venditio sui natura dirigitur ad dominium transferendum, & contrarium pactum eam irritam reddit, & ideo non cadit in operis liberi hominis. ibid. n. 88. n. 486.

Venditio fit pro pretio pro vna vice soluendo, locatio vero pro certa mercede annua. ibid. n. 89. Res. 86

Venditio

Index Rerum.

Venditio facta sub pacto de retro uendendo, vel redimendo, licet regulariter valeat, facile tamen admittit vfratitæ prauitatis suspicionem, nonnullis accidentibus, quæ in venditione census personalis verificantur. dissert. 35. numer. 54. pag. 481

Venditor qui emptoris fidem sicut sequutus, incipit esse pretij creditor, dissertat. 30. numer. 9. pagin. 374

Proinde ei præferuntur etiam in re vendita anteriores emptoris creditores hypothecam habentes. ibid. n. 10. ibid.

Et quando cum eis in tributum vocatur. nu. 11. p. 375

Venditor ante rem traditam dominus manet, non quidem perfectò, & irreuocabili dominio, sed reuocabili tantum. dissertat. 30. numer. 13. pag. 375

Vendere inuitus, aliquando qui ex causa cogitur. d. 17. n. 34. p. 221

Conforti potius quam extraneo partem, quam cum eo communem habet pro eodem pretio, ibi in vers. *Inter quos*.

Debitor communis in creditorum concursu tenetur potius vni creditorum emere volenti, quam alij vel creditori maioris summe, si omnes emere velint vel consanguineo, si omnes sint equalis summe, aut nullus creditor velit emere, ibi in vers. *Rursus*.

Venditio sicut fit rei in contractu emptionis, & venditionis, sic & fructuum eius in locatione, in eoque differunt, quod in illa pretij solutio fit semel, in hac vero annuatim, & an & quando vera emptio iudicetur? remissiuè. d. 17. n. 21. pag. 218

Eiusdem rei si duobus fiat, præfertur is, qui primò in possessionem rei venditæ inductus est, & quare? dissertat. 19. n. 5. & seqq. p. 216

Si nemo in possessionem inductus sit, primus ad eam consequendam præfertur, & venditor ad instantiam secundi emptoris, qui rem assequi non potuit pœna falsi plecti potest. d. 19. numer. 34. pag. 240

Venditor tenetur ad tradendam rem venditam, cuius trahendæ facultatem habeat, aduersus nonnullos Doctores qui ad interesse tantum eum indistinctè teneri volunt. dissertat. 14. numer. 41. pag. 168

Tenetur ex natura contractus rem vacua emptori tradere, & euictionem, ac similia præstare. d. 20. n. 36. p. 251

Cætera vide in verbis *Emens, Emptor*.

Venditor rem emptori tradens fide habita de pretio, simplex tantum pretij creditor reperitur, nec vllum pro eo in re vendita ius pignoris habet, nisi de eo specialiter prouiderit. d. 30. n. 19. p. 375

Venditor simpliciter rem tradens in dubio fidem de pretio habere censetur ex multorum sententia. d. 30. n. 22. p. 375

Contraria sententia defenditur. num. 24. p. 376

Et an exigatur pactum impedimenti translationis dominij? n. 23. ibid.

Venditor rei, nomine emptoris se possidere constituens, si dè possessionem eius ipsi tradit. diss. 30. n. 36. p. 377

Cæterum si adhuc rem venditam penes tertium deposuit, donec pretium sibi solueretur, hoc ipso planè ostendit, se ex illa facta traditione fidem pretij non habere, nec emptorem aliàs dominum facere velle quam si re vera sibi pretium

solueret, ibid. n. 37. ibid.

Venditor rem venditam tradens ante solutum sibi pretium, vel satisfactionem sibi de eo factam, non potest prætextu pretij non soluti reuocare traditionem, & reuindicatione aduersus emptorem experiri, sed agere tantum actione emptoræ, vt pretium sibi soluatur. dissert. 30. numer. 40. pag. 377

Non tamen inde inferatur dominium esse in emptorem translatum, sed tantum venditionis contractum esse perfectum, ibid. numer. 41. ibid.

Venditor ob pretium sibi non solutum, etsi præcisè agere nequeat, vt venditionis contractus rescindatur, potest tamen alternativè agere ad alterutrum, quod emptori magis placuerit, ibid. n. 43. ibid.

Venditor ex quo rem, cuius dominus erat ex causa venditionis emptori tradidit, & pretium inuenit ob eo recepit, ipse rei dominium in emptorem transtulit, dissertat. 32. numer. 9. pag. 391

Venditori, sub pacto de retro uendendo, verbis directis concepto, aduersus emptorem se subtrahentem à receptione pretij, consulitur iudiciali eius depositione, & obligatione, ibid. n. 26. p. 393

Venditor huiusmodi obligationem faciens, rei venditæ dominium ipso iure retinet, vi cuius potest, necdum ab ipso emptore, sed & ab alio quocunque possessorem vendicare, ibid. nu. 27. ibid.

Venditori sub pacto legis commissoriæ, verbis directis, iuxta consuetam eius formam, concepto, eius pacti conditione eueniens, realis competit actio, ad rem vendicandam, ibid. n. 29. pag. 394

Venditori regulariter apud nos incumbit gabelle solutio. d. 32. n. 91. p. 400

Venditor domus si cum emptore in eodem contractu pasciscatur, vt eodem pretio, quod pro ea accepit, à se postea reddito emptori, vincam pro eo ab ipso emptore accepturus sit, noua gabella ex vineæ venditione debetur, licet ex vi illius pacti fiat. d. 32. n. 97. p. 401

Vendita res, & emptori tradita iure gentium obligata est venditori pro pretio, quod sibi ex ea debetur, & de quo fides habita est præ aliis creditoribus. d. 30. n. 2. p. 374

Vendita res, nondum emptori tradita videtur ei obligata pro pretio à se venditori soluto, & quare? d. 30. n. 3. ibid.

Vendita res, & emptori tradita, ex veriori, & receptiori sententia venditori pro pretio sibi debito, de quo fides habita est, obligata non censetur, ibid. n. 6. ibid.

Et quando id non procedat, remissiuè, num. 7. ibid.

Venditæ rei dominium vt in emptorem transferatur, ultra traditionem requiritur, vel pretij solutio venditori facta, vel alia satisfactio, veluti ex promissoria, aut pignoris datio, vel quod his deficientibus, venditor emptoris fidem sequatur. dissertat. 30. numer. 28. pagin. 376

Venditæ rei traditio præsumitur ex eo, quod emptor sciente, & consentiente venditore illius possessionem apprehenderit, vel maneat in possessione totius rei, quæ ipsi emptori, ac venditori suæ partis communis erat, ibidem, numer. 32. pag. 377

E E c 4

Venditæ